

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Kende Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kende Péter ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az OBH Jogi Képviselési Osztály (ügyintéző: dr. Sári Péterné) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Törvényszéken indított perében a 2015. január 13. napján kelt 35. sorszámu ítélet ellen a felperes részéről 37. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 88.000 (nyolcvannyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint H. I., mint bérbeadó és a felperes, mint bérlő között 2002. október 31. napján bérleti szerződés jött létre a K., B. G. utca 8-10. szám alatti ingatlanra. A bérleti szerződés 2. pontjában a felek rögzítették, hogy az ingatlant a bérlő kezdeményezésére és a bérlő által meghatározott építészeti, műszaki megoldások szerint a bérbeadó saját költségén átépített, illetve kibővíti, kizárólag a bérleti jogviszony létrehozása céljából. Megállapították a felek, hogy a bérlő a bérelt ingatlanon a bérbeadó által is ismert vállalkozói tevékenységet kíván folytatni, amelyhez szükséges gépek és berendezések beszerzése, felszerelése a bérlő kötelezettsége. Ugyancsak a bérlő kötelezettségeként került rögzítésre a tevékenység folytatásához szükséges engedélyek beszerzése. A bérleti szerződés határozott időre, 2002. december 1. napjától 2008. december 31. napjáig jött létre. A bérleti díjban olyan módon állapodtak meg, hogy a bérlő havi 650.000 forint + ÁFA bérleti díjat köteles fizetni, valamint a bérleti díj második összetevőjeként a bérlő által a bérleményben folytatott gazdálkodási tevékenységből származó nettó árbevétel 1,5%-át ÁFA-val növelten. A bérleti szerződés 8. pontja szerint a bérleti díj késedelmes megfizetése esetén a szerződés azonnali hatállyal felmondható, amennyiben pedig a bérleti szerződés a

bérlő hibájából a szerződés lejártá előtt megszűnik, a bérbeadó követelheti a konkrét összegű bérleti díjat a szerződés szerinti hátralévő időre is. A 9. pontban kikötötték, hogy amennyiben a szerződés felmondása megtörténik, a bérbeadónak törekednie kell az ingatlan további hasznosítására és bérleti díj bevételre, mely esetben a bérlő a két bérleti díj különbözetének a megfizetésére köteles a szerződés határozott időtartamának lejártáig. A különbözeti összeg meghatározásánál a bérleti szerződés szerint fizetendő havi 650.000 forint + ÁFA bérleti díjat kell figyelembe venni.

A bérbevett épület átalakítási munkálatai megkezdődtek, azonban használatbavételi engedély hiányában a működéshez szükséges engedélyeket a felperes csak később tudta beszerezni. 2003. január 1. napjától 2003. május 5. napjáig termelés az üzemben nem folyt, a tevékenység 2003. május 10. napjától kezdődött meg, és 2005. május 25. napjáig folyamatos volt. A bérleményben található emelőszerkezetet működési hiba miatt 2005. május 27. napján véglegesen kivonták a forgalomból, illetve az ÁNTSZ vizsgálata során megállapították, hogy a bérlemény az élelmiszer-csomagolásra a továbbiakban alkalmatlan. Az üzemeléssel összefüggésben felmerülő problémákra tekintettel a felperes az élelmiszer-csomagolással kapcsolatos megrendeléseit felmondta, az élelmiszer-csomagolás az üzemben megszűnt, a gépeket a felperes 2005 nyarán elszállította. H. I. és a felperes ügyvezetője egyeztető tárgyalásokat folytattak, melyek eredménytelenségére figyelemmel a felperes jogi képviselője útján 2005. október 18. napján a bérleti szerződést annak súlyos megszegésére hivatkozással írásban felmondta.

H. I. a Városi Bíróságon 7.P./2005. szám alatt peres eljárást kezdeményezett a felperessel szemben kéthavi hátralékos bérleti díj megfizetése iránt. A felperest 2.968.375 forint bérleti díjban marasztaló 7.P./2005/51. számú ítéletet a Megyei Bíróság 2.Pf./2008/8. számú ítéletével helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Pfv.VIII./2008/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

H. I. a bérleti díj megfizetése iránt folyamatban lévő per alatt a 2006. március 24. napján megkötött bérleti szerződéssel az E.-C. 2006 Kft. részére bérbe adta a perbeli ingatlant havi 450.000 forint + ÁFA bérleti díj ellenében, majd 2007. február 26. napján a N. S. Kft.-vel kötött újabb bérleti szerződést bruttó 240.000 forint bérleti díj mellett.

H. I. a Megyei Bíróságon keresetet terjesztett elő, amelyben az alperest 16.058.000 forint + ÁFA összegű kártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét arra alapította, hogy a szerződéses jogviszony a (jelen perbeli) felperes érdekkörében felmerült okból szűnt meg, így a szerződésben kikötött bért a bérleti jogviszony lejártáig jogosult érvényesíteni. A kártérítés összegét a bérleti szerződés 9. pontja alapján, az újbóli bérbeadással befolyt összegek figyelembevételével határozta meg. Másodlagosan a felperes marasztalását kötbér jogcímén kérte. A Megyei Bíróság 3.G./2009/13. számú ítéletével kötelezte a felperest, hogy fizessen

meg H. I.-nak 9.630.480 forintot, ennek 2007. május 22. napjától járó kamatát, valamint 450.000 forint perköltséget. Az ítéltábla Gf.IV./2010/3. számú ítéletével a Megyei Bíróság ítéletét helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Pfv.VIII./2010/9. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes keresetében a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt kérte az alperest - jogfenntartással - 1.100.000 forint kártérítés, valamint ennek 2013. május 22. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és a felperest 50.000 forint elsőfokú perköltségben marasztalta. Határozatának indokolása szerint a felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a Városi Bíróság 7.P./2005/51. számú ítéletében olyan ténymegállapítást tett, mely szerint H. I. bérbeadó raktárépületet adott bére. Mind a Városi Bíróság ítélete, mind pedig a jogerős ítélet rögzíti, hogy az ingatlan tulajdoni lapján valóban raktárépület funkció szerepel, azonban a szerződésben a bérbeadó kötelezettségévé tették, hogy azon élelmiszersomagoló üzemkénti hasznosítást biztosító átalakításokat végezzen. Nem találta tisztességtelennek az elsőfokú bíróság, hogy az utóbb visszavont számla ellenére az alperes megítélte a bérleti díjat általános forgalmi adóval növelten. Hivatkozott a töretlen bírói gyakorlatra, mely szerint a számla visszavonása megegyezik a számlakibocsátás elmulasztásával, amely jogosulti késedelemnek minősül. Ez a körülmény azonban a felperes teljesítési kötelezettségének jogalapját nem érinti, csupán a bérbeadó késedelmé folytán a késedelmi kamat megfizetésére nem kötelezhető. A felperes hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alapperben a bíróság beszámítási kifogását érdemben vizsgálta és azt elbírálta. E tekintetben tanúkat hallgatott ki, szakértői bizonyítást rendelt el, és a bizonyítékok értékelése során megfelelő indokát adta annak, hogy a beszámításra miért nem látott lehetőséget. Megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűségével, illetőleg a felperes érdekmúlásával kapcsolatos indokokat az alperes ítélete ugyan nem rögzíti, a ítéltábla másodfokú határozata azonban a hiányosságokat pótolta. Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a felperesnek azt a hivatkozását is, hogy az alperes a 3.G./2009. számú perben nem biztosított megfelelő határidőt a beszámítási kifogás, illetve a viszontkereset előterjesztésére. Az alperes a 2009. november 28. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvbe foglalt halasztó végzésében hívta fel a felperest nyolc nap határidőt biztosítva a beszámítási kifogás, illetve viszontkereset előterjesztésére. A felperes ellenkérelmet terjesztett elő 2009. december 11. napján, amelyet a 2010. január 28. napján megtartott tárgyaláson fenntartott és kiegészített, egyidejűleg úgy nyilatkozott, hogy beszámítási kifogást és viszontkeresetet nem terjeszt elő. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság azt is, hogy az eljáró bírósággal szemben indított kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását, és keresetének teljesítését kérte. A fellebbezésben

foglaltak szerint az elsőfokú bíróság a keresetet azért utasította el, mert a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (1959. évi Ptk.) 349.§-ában foglalt kártérítési felelősség jogalapját nem tartotta fennállónak. Mindezzel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 215.§-ában foglalt keresetkezési kötelezettség elvét súlyosan megsértette. Keresetét ugyanis a Pp. 2.§-ának (3) bekezdésére alapozottan, a tisztességes eljárásból való jog megsértése miatt terjesztette elő, amely objektív felelősség, független az ügyben eljáró bíróság magatartásának felróhatóságától. Ebből következően a keresetnek az objektív felelősség helyett szubjektív felelősségi alapon való elbírálása sérti az önkényes mérlegelés és önkényes jogértelmezés tilalmát. Megítélése szerint tévesen helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra is, hogy a Pp. 2.§-a kizárólag a peres fél észszerű időn belül történő befejezésének kötelezettségét foglalja magában. A tisztességes eljárásból való jog az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlata szerint is tartalmazza a tisztességes tárgyalásból való jogot, ideértve a peres fél megfelelő tájékoztatásból való jogát is. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az ítéletében nem adta indokát annak, hogy a keresetben megjelölt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett-e az alperes, önkényes jogértelmezéssel és mérlegeléssel, az indokolási kötelezettség elmulasztásával állapította meg, hogy a kereset e vonatkozásában is alaptalan.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésekkel, és a keresetet elutasító érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság.

Tévesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása során nem az általa felhívott Pp. 2.§-ának (3) bekezdését, hanem az 1959. évi Ptk. 349.§-át alkalmazta. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen idézte a Pp. 2.§-ának (3) bekezdését, kitért arra, hogy e kártérítési törvényi tényállás mennyiben speciális a Ptk. 349.§-ának (3) bekezdésében írtakhoz képest, és annak tartalmát részletesen elemezve kifejtette, hogy az nem pusztán a per elhúzódnak, az észszerű határidőn belüli befejezés elmulasztása, hanem a polgári peres eljárás tisztességes lefolytatására irányuló követelmény megsértése esetén is irányadó felelősségi szabály.

A Pp. 2.§-ának (1) bekezdésében írt igazságszolgáltatási alapelveket a Magyarország által 1992. november 5. napján ratifikált és az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4. napján kelt egyezmény és az Emberi Jogok Európai Egyezménye VI. cikkének (1) bekezdése rögzíti, emellett ezekre hivatkozik a perbeli időszakban hatályos Alkotmány 57.§-ának (1) bekezdése is. A tisztességes eljárás fogalmi definícióját a 2009. évi CLXIII. törvény 1.§-ának (1) bekezdése adja meg, mely szerint a tisztességes eljárás követelménye alapján az

eljáró személy, illetve döntéshozó testület a jogszabályban meghatározott eljárása során előítéletmentesen és elfogulatlanul, a mérlegelési jog gyakorlása során az eljárás résztvevőinek jogos érdekeit, ésszerű, méltányolható körülményeit is szem előtt tartva az előírt határidőn belül köteles eljárni. Azt, hogy a Római Egyezmény VI. cikkelyében szabályozott tisztességes eljáráshoz való jog tartalma, az Alkotmányban biztosított alapjog, és a tisztességes eljárás védelméről szóló fent idézett 2009. évi CLXIII. törvény fogalom meghatározása értelmében mi minősül tisztességes eljárásnak mindenkor a bírósági eljárás egészére, annak valamennyi körülményére kiterjedő vizsgálat alapján lehet megítélni.

Az elsőfokú bíróság a fenti szempontokat mérlegelve úgy foglalt állást, hogy az alperes bíróságainak eljárása sem elfogultnak, sem méltánytalannak, sem tisztességtelennek nem tekinthető, amely megállapításokkal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

A Városi Bíróság ítéletének 8. oldalán pontosan ismertette a bérleti szerződés 1. pontját, amely a tulajdoni lapnak megfelelően rögzítette a bérlemény raktárpépület funkcióját. A bíróság azonban azt is megállapította, hogy a bérbeadó - ismerte a bérleményben folytatni kívánt tevékenységet - kötelezettséget vállalt az ingatlan olyan átalakítására, hogy az a továbbiakban csomagolóüzemként funkcionálni tudjon.

Részletes bizonyítási eljárást folytatott le az alperes Városi Bírósága abban a tekintetben, hogy a bérbeadó a bérlemény hiányosságairól tudomást szerzett-e, illetve milyen terjedelemben. A bizonyítékok mérlegelésével úgy foglalt állást, hogy a felek ugyan több alkalommal szóban egyeztető tárgyalást folytattak az épületet érintő hibák elhárításáról, azonban a felperes tájékoztatási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget, mert a bérbeadóval az ÁNTSZ vizsgálati eredményét nem közölte, az átalakítással kapcsolatos igényeit pedig nem jelezte. A másodfokon eljáró Megyei Bíróság kitért a 2005. szeptember 26. napján kelt, a felperes által a bérbeadónak megküldött levélre is. Ezzel kapcsolatosan megállapította, hogy az a bérbeadó fizetési felszólítására adott választ tartalmazza annak közlésével, hogy a felperes a tevékenységet a bérleményben megszüntette, mely azonban nem azonos a hibák közlésével, és nem tartalmaz felszólítást arra, hogy a bérbeadó a hibákat javítsa ki.

Kimerítően vizsgálta a Városi Bíróság a felperes feltűnő értékaránytalansággal, illetve hibás teljesítéssel kapcsolatos beszámítási kifogását. A hibás teljesítésre alapított beszámítási kifogást azért nem tartotta megalapozottnak, mert a felperes a bérbeadó felé tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, az épület felújításával, illetőleg átalakításával kapcsolatos igényeit nem jelezte. Mindezt a másodfokon eljáró Megyei Bíróság az 1993. évi LXXVIII. törvényre hivatkozással annyiban pontosította, hogy a felperes hibás teljesítésre alapított igénye azért alaptalan, mert kétséget kizáró módon nem bizonyította a bérleményben felmerült hibák felperessel történt írásbeli közlését. A hibák kijavításának elmaradása esetén a felperesnek lehetősége lett volna a hibákat kijavíttatni, a karbantartást elvégezni,

és a felmerült költséget a felperessel szemben érvényesíteni. A bérleti szerződés megkötésekor pedig a felperes tudta, hogy a helyiségben az élelmiszer-csomagolási tevékenység feltételei teljes körűen még nem állnak fenn, és e hiányosságok ismeretében kérte a mielőbbi birtokba bocsátást.

A Városi Bíróság a szolgáltatás-ellenszolgáltatás feltűnő aránytalansága miatti kifogást sem találta alaposnak arra tekintettel, hogy a felek bérleti szerződésében ugyan raktárépület került rögzítésre, ám azt a felperes csomagolóüzemként használta. Azok az okok pedig, amelyek miatt a bérleményt a bérleti szerződés megkötését követően csomagolóüzemként hasznosítani nem lehetett, nem a bérbeadó érdekkörében merültek fel. A Megyei Bíróság az indokokat kiegészítette azzal, hogy a szerződéskötés időpontjában az értékkülönbség nyilvánvalóan nem állt fenn, mert a felperes a bérleményben két éven keresztül folytatta az élelmiszer-csomagoló tevékenységet.

A Megyei Bíróság másodfokú ítélete részletesen foglalkozott a teljesítés utólagos lehetetlenné válásának kérdésével is. Ezzel összefüggésben hivatkozott az igazságügyi élelmiszerhigiéniai szakértői véleményre, mely szerint csúszda beépítésével, illetve a karbantartás elvégzésével a bérlemény megfelelt volna az élelmiszer-csomagoló tevékenység jogszabályi feltételeinek. Az átalakítások költségét a Városi Bíróság ítéletének 11. oldala rögzíti, amelyet szem előtt tartva a Megyei Bíróság azt az álláspontot foglalta el, hogy amennyiben a felperes a bérbeadót megfelelő határidő biztosításával felszólítja az átalakítások elvégzésére, és azt a bérbeadó nem teljesíti, úgy a felperesnek lehetősége lett volna a munkák elvégzésére, vagyis a lehetetlenülés megállapításának jogszabályi feltételei nem állnak fenn. A peres eljárás során a felperes nem hivatkozott arra, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányult, és ez okból semmis. A bíróságnak ugyanakkor eljárása során csak a nyilvánvaló, külön bizonyításra nem szoruló semmisséget kell hivatalból észlelnie (az érvénytelenségi perek egyes eljárásjogi kérdéseiről szóló 2/2010.(VI.28.) PK vélemény 4. pont), amely a felperes által hivatkozott semmisségi ok esetében nyilvánvalóan nem állt fenn.

A számla kiállításával kapcsolatosan mind a Városi Bíróság, mind pedig a Megyei Bíróság részletesen kifejtette a bírói gyakorlattal összhangban álló következtetéseit. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság csak arra utal, hogy az alapper 13. sorszámú előkészítő iratában maga a felperes hivatkozott arra, hogy a bérleti díjról szóló számlák visszavonása nem befolyásolja a bérlő fizetési kötelezettségét, annak csak a kamatfizetés esedékessége szempontjából van jelentősége.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a tekintetben is, hogy a Megyei Bíróság 3.G./2009. számú eljárásában a beszámítási kifogás, illetve viszontkereset előterjesztésére biztosított határidők betartása tekintetében eljárási szabálysértés nem történt. A Megyei Bíróság már a tárgyalásra szóló idézéssel egyidejűleg felhívta a felperest, hogy a keresetre a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül nyilatkoznia kell, és elő kell adnia a védekezésének alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait. A 2009. november 26. napján megtartott tárgyalás

jegyzőkönyvében - amelyet a felperes jogi képviselője 2009. december 4. napján szabályszerűen átvett - felhívta a felperest, hogy beszámítási kifogását, viszontkeresetét nyolc napon belül terjessze elő. Figyelmeztette, hogy amennyiben a határidő eredménytelenül telik el, úgy a Pp. 141.§-ának (6) bekezdése és 163.§-ának (2) bekezdése alapján jár el, vagyis úgy tekinti, hogy a felperesnek beszámítási kifogása, viszontkeresete nincsen. 10. sorszám alatti végzésével a bérbeadó jogi képviselőjének válasziratát is megküldve felhívta a felperest, hogy tizenöt napon belül érdemi védekezését terjessze elő. A felperes jogi képviselője a 2010. január 28. napján megtartott tárgyaláson 13/A/1. alatt csatolta érdemi ellenkérelmét, és a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy viszontkeresetet, beszámítási kifogást nem terjeszt elő. Mindezekre figyelemmel helyesen, az eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el a Megyei Bíróság, amikor az ügyben érdemi határozatot hozott.

Kétségtelen tény, hogy a Megyei Bíróság nem vizsgálta, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása jogszerű volt-e, azonban az indokokat e tekintetben az ítélet tábla Gf.IV./2010/3. számú ítéletében kiegészítette. Úgy foglalt állást, hogy az alperes a kötbér felelősség alól akkor menthette volna ki magát, ha azt bizonyítja, hogy a felperes hibás teljesítése miatt a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt. Ennek bizonyítása azonban az alperes számára lehetetlen volt, mert a bérlet helyiség hibái javíthatóak voltak, és érdekmúlásra hivatkozva a bérleti szerződést csak akkor mondhatta volna fel jogszerűen, ha előzetesen a bérbeadót a hibák kijavítására írásban - eredménytelenül - felhívta volna. A felperes által hivatkozott sérelem tehát a jogorvoslati eljárásban elhárítható volt, ezért a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmére e tekintetben is alaptalanul hivatkozott. Mintahogy alaptalanul állította azt is, hogy a másodfokú bíróság eljárásával (a fenti indokolásbeli kiegészítéssel) sérült a törvényes bíróhoz és így a tisztességes eljáráshoz való joga, hiszen a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése kifejezetten feljogosítja a másodfokú bíróságot, hogy olyan kérdésben is határozzon, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetve nem határozott.

Alaposnak találta ugyanakkor a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését annyiban, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem vizsgálta az alapperben eljáró bíróságoknak a bizonyítási teherre és a bizonyítási kötelezettségre vonatkozó tájékoztatással kapcsolatos eljárását. Ezzel összefüggésben a felperes arra hivatkozott, hogy a Megyei Bíróság a 3.G./2009. szám alatt folyamatban volt eljárásban bizonyítás nélkül ítelt meg a bérbeadó részére kártérítést, amelyet a másodfokú bíróság - az alapösszeg változatlanul hagyása mellett - kötbérként vett figyelembe. A Megyei Bíróság azonban az összegszerűség kiszámításánál a kártérítés szabályai alapján járt el, amelynek bizonyítása tekintetében a bizonyítási teher szabályait megsértette. Bizonyítatlan volt a kár pontos összege, nem kötelezte a bíróság a felperest a kárösszeg megalapozott, hivatalos okiratokkal alátámasztott bizonyítására.

Az ítélet tábla Gf.IV./2010/3. számú ítélete rögzíti, hogy a kártérítési felelősség Ptk. 312.§-ának (2) bekezdése, 318.§-ának (1) bekezdése és 339.§-a szerinti

fennállását megalapozó tényeket a felperes nem bizonyította, e tekintetben őt a Megyei Bíróság nem tájékoztatta, az ítélet indokolása pedig nem tartalmazza a kártérítési igénnyel kapcsolatos tényeket és jogi indokokat. Mindennek azonban az az oka, hogy a Megyei Bíróság a kereset alapjául szolgáló szerződési rendelkezést helyesen kötbér kikötésnek minősítette, és a keresetet ténylegesen a kötbérre vonatkozó rendelkezések alapján vizsgálta. A kártérítési követelés tekintetében tehát a bizonyítási teherre és a bizonyítási kötelezettségre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség nem terhelte az első fokon eljáró Megyei Bíróságot.

Alaptalan a felperesnek az a hivatkozása is, hogy a szükséges dokumentumok a kötbér összegének megállapításához nem álltak rendelkezésre. A bérbeadó 4. sorszám alatti beadványában csatolta a bérleti szerződéseket és a felperessel megkötött bérleti szerződés megszűnését követően részére kifizetett bérleti díjak összegét bizonyító dokumentumokat. A 2009. november 26. napján megtartott tárgyalás jegyzőkönyvében a tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg felhívta a Megyei Bíróság a felperest, hogy tételesen nyilatkozzon a bérbeadó által megjelölt kár összegére, részletesen fejtse ki, hogy mely tételeit és milyen okból vitatja. Ilyen tartalmú beadványt a felperes nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy a bérbeadó 3. sorszámú előkészítő irata külön is kiemelte, hogy a szerződésekkel szemben a felperesnek kell bizonyítania, hogy fizetési kötelezettsége nem áll fenn, illetve annak összege eltér a bérbeadó által megjelölttől. Nem sértett ezért jogszabályt a Megyei Bíróság, amikor a kötbér összegét a rendelkezésre álló számlák alapján állapította meg.

Az indokok fenti kiegészítése mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy az alperes eljárása nem volt tisztességtelen, a felperes által kifogásolt valamennyi perben az eljárási szabályoknak megfelelt. Az irányadó anyagi jogszabályok alkalmazása által megkívánt terjedelmű bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes vagy valamelyik fél méltányolható érdekeit sértő mérlegelés (ilyet a felperes maga sem állított) nem történt, ezért az elsőfokú bíróság keresetet elutasító helyes ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperesnek azonban a másodfokú eljárásban a Pp. 75.§-ának (1)-(3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel. A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az ügy tárgyi illeték-feljegyzési jogára figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2015. november 26.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k.
előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: